

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14106/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, оба из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Јаћимовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2885/22 од 09.05.2022. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Крагујевцу Гж 2885/22 од 09.05.2022. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

Образложење

Решењем Основног суда у Аранђеловцу П 126/22 од 01.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог пуномоћника тужених адвоката Драгана Јаћимовића из ..., за враћање поступка у пређашње стање, поднет 03.02.2022. године, као основан. Ставом другим изреке, пресуда због пропуштања П 853/21 (стари број) од 24.11.2021. године је стављена ван снаге. Ставом трећим изреке, расправа је заказана за 09.06.2022. године, са почетком у 14,00 часова, судница број 9.

Виши суд у Крагујевцу је решењем Гж 2885/22 од 09.05.2022. године, одбацио жалбу тужиоца изјављену против решења Основног суда у Аранђеловцу П 126/22 од 01.03.2022. године.

Против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408., у вези члана 420. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из стања у предмету следи да је првостепени суд донео пресуду због пропуштања П 853/21 од 24.11.2021. године и да је пуномоћник тужених, 03.02.2022. године, поднео предлог за враћање у пређашње стање, наводећи да туженом ББ никада није уручена тужба. Полицијска станица Аранђеловац је, 22.08.2021. године, Основном суду у Аранђеловцу доставила извештај, по замолници тог суда, да је приликом рада на терену пронађено лице ВВ и истом уручена судска писмена (тужба са упозорењем о обавезном одговору на тужбу) и да је у обављеном телефонском разговору са ББ "исти изјавио да можемо потпис поверити његовом брату ВВ и да истом уручимо његова писмена из разлога јер он тренутно није у могућности да прими иста пошто се налази ван подручја Општине Аранђеловац".

Првостепени суд је предлог тужених за враћање у пређашње стање усвојио и ставио ван снаге пресуду због пропуштања П 851/21 од 24.11.2021. године, налазећи да је основан, па је одлуку донео применом одредбе члана 113. став 3. Закона о парничном поступку.

Другостепени суд је жалбу тужиоца изјављену против тог решења одбацио, применом одредбе члана 114. Закона о парничном поступку, којом је прописано да против решења којим се усваја предлог за враћање у пређашње стање није дозвољена жалба, осим ако је усвојен неблагоприятан, недозвољен или неуредан предлог, пошто је закључио да је предлог тужених за враћање у пређашње стање благовремен, јер је субјективни рок за његово подношење туженима почео да тече од сазнања за доношење пресуде због пропуштања, а то је датум пријема те пресуде – 27.01.2022. године, односно 02.02.2022. године, имајући у виду да је предлог за враћање у пређашње стање поднет 03.02.2022. године, дакле у субјективном року од 8 дана од дана сазнања за пропуштање, сагласно одредби члана 110. став 2. Закона о парничном поступку.

Међутим, при оцени благовремености предлога за враћање у пређашње стање другостепени суд није имао у виду да је одредбом члана 110. став 2. Закона о парничном поступку, поред субјективног рока који се рачуна од дана када је престао разлог који је проузроковао пропуштање, прописан и објективни рок за подношење предлога за враћање у пређашње стање, тако што је одредбом члана 110. став 3. Закона о парничном поступку прописано да после протека 60 дана од дана пропуштања не може да се тражи враћање у пређашње стање.

У конкретном случају, тужени су пропустили рок за одговор на тужбу. Одредбом члана 297. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је тужени дужан да у року од 30 дана од дана достављања тужбе са прилозима поднесе суду одговор на тужбу. По протеклу тог рока, суд је имао могућност да, на основу одредбе члана 350. Закона о парничном поступку, донесе пресуду због пропуштања, ако су испуњени услови прописани у тачкама 1.-4. става 1. те одредбе закона. Субјективни рок за подношење предлога за враћање у пређашње стање, прописан одредбом члана 110. став 2. Закона о парничном поступку, рачуна се само у оквиру објективног рока прописаног ставом 3. те одредбе Закона.

Против решења којим се усваја предлог за враћање у пређашње стање није дозвољена жалба, осим ако је усвојен неблагоприятан, недозвољен или неуредан предлог, на основу одредбе члана 114. Закона о парничном поступку.

Пошто другостепени суд, при оцени дозвољености жалбе тужиоца није имао у виду објективни рок за подношење предлога за враћање у пређашње стање и с тим у вези дозвољеност жалбе против решења којим је евентуално усвојен неблагоприятан предлог за враћање у пређашње стање, Врховни касациони суд је побијану одлуку укинуо, да би другостепени суд, поступајући по примедбама из овог решења, поново ценио дозвољеност жалбе тужиоца.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као изреци донео применом одредбе члана 416. став 2., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић